

Cum să plantezi o micro-pădure în 10 pași?

Micro-pădure

O micro-pădure este o pădure mică, plantată, care crește densitatea și biodiversitatea copacilor. Micro-pădurile sunt esențiale pentru restaurarea mediului și absorbția carbonului.

O micro-pădure tipică are o suprafață de 100m² până la un hectar. Micro-pădurea are trebuii să conțină cel puțin 25 de specii de copaci, deși ideal ar fi să aibă 50 de specii sau mai multe.

În concepția Fundația Aga Khan (AKF) creerea micro-pădurilor pune accent pe protecția speciilor endemice și indigene și pe plantarea de plante comestibile, medicinale și furajere care pot fi utile comunităților locale.

01 Identificarea terenului

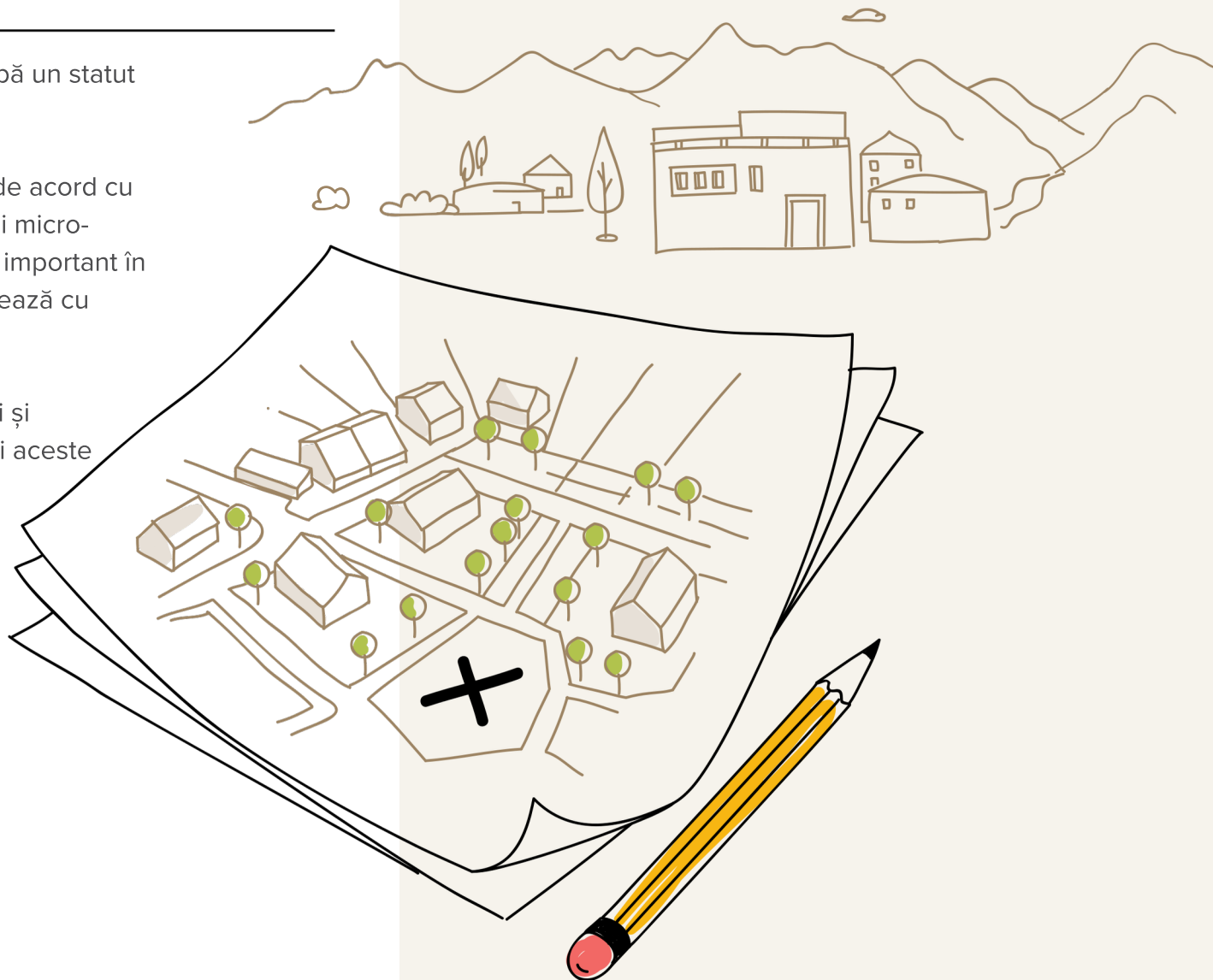
Terenul pe care îl alegeți trebuie să aibă un statut juridic clar și sigur.

Toate părțile interesate trebuie să fie de acord cu utilizarea terenului pentru creerea unei micro-păduri în viitor. Acest lucru este foarte important în zonele urbane sau atunci când se lucrează cu terenuri comunitare.

Ar putea fi necesare întâlniri, negocieri și autorizații. Asigurați-vă că documentați aceste activități.

Terenul trebuie să aibă acces la apă.

Pământul trebuie să fie mai adânc și să nu fie stâncos.

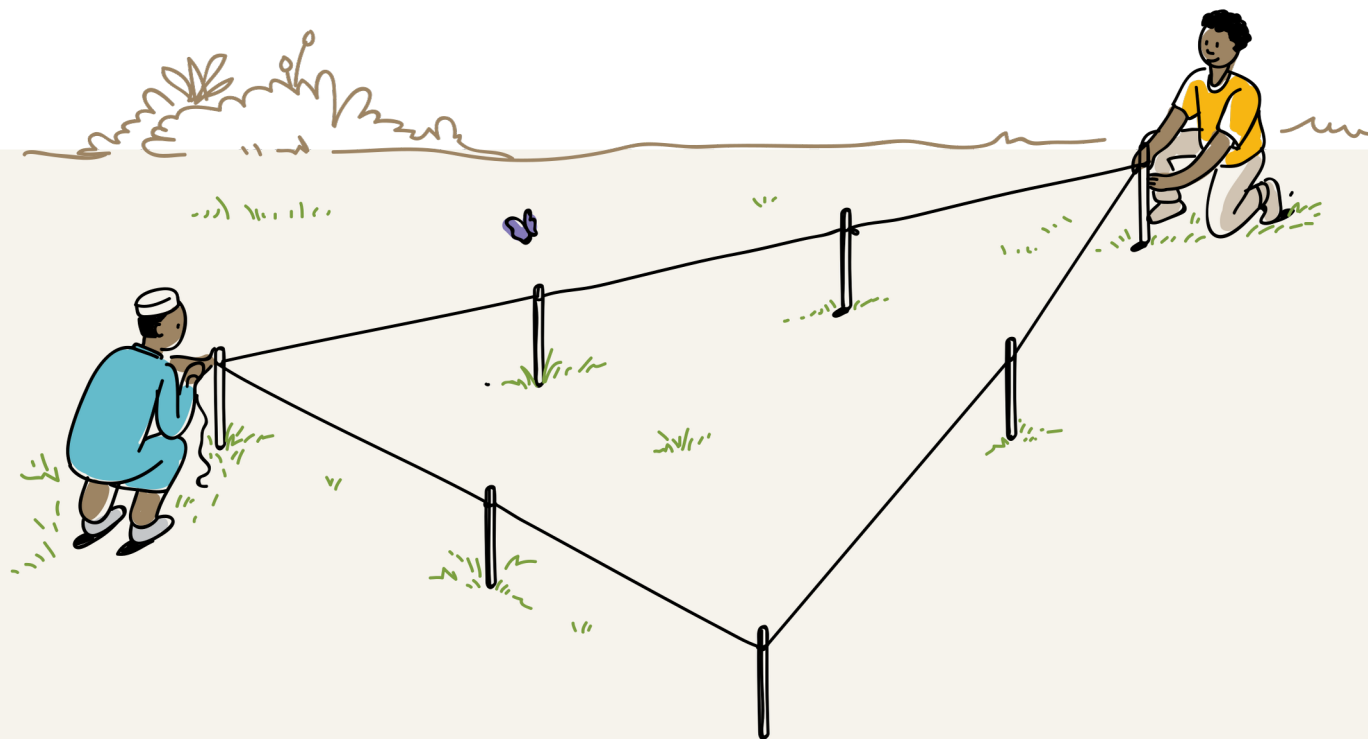

02 Delimitarea terenului

Odată identificat, marginile terenului ar trebui să fie delimitate folosind aliniere, pichetare și trasare. Asigurați-vă că reduceți distanța până la cea mai apropiată sursă de apă. Luați în considerare topografia terenului, astfel încât să puteți profita de gravitație pentru irigare.

Lungimea a terenului ar trebui să aibă o orientare nord-sud, când este posibil. Acest lucru va maximiza aportul solar, fotosinteza, creșterea și dezvoltarea copacilor.

Atunci când decideți dimensiunile terenului, luați în calcul cantitatea de compost și numărul de puiți de copaci disponibili. Este recomandat 20-40 kg de biomasă pe metru pătrat. Compost adecvat și acoperirea plantelor ar trebui să fie prioritatea dumneavoastră. Vă recomandăm să începeți cu un teren mai mic și să-l extindeți în timp.

03 Planificarea terenului

Planificați terenul pe hârtie. Luați în considerare dimensiunile, topografia, solul, clima (folosind o diagramă ombrotermică), speciile de copaci și plantele disponibile. Dacă puteți, includeți instalarea unui sistem de irigare prin picurare pentru a facilita udarea. Cei mai mari și mai înalți copaci - inclusiv copaci maturi deja prezenți pe teren - vor fi "copacii-ancoră". În jurul lor vor fi plantate toate celelalte specii de plante.

Copacii-ancoră tipici includ:

- În India: Tamarind, Smochin, Cocotier, Neem...
- În Asia Centrală: Plop, Mesteacăn, Tei, Platan, Alun, Nuc...
- În Africa de Est de coastă și Madagascar: Baobab, Cocotier, Tamarind, Mango, Casuarina, Smochin...
- În Africa de Est montană și Madagascar: Smochin, Mantaly, Palmier gigant, Albizia, Acacia...

Ideal ar fi să aveți până la 10 copaci-ancoră la 100m².

04 Poziționarea copacilor-ancoră

Determinați mai întâi poziționarea copacilor-ancoră. Puteți face acest lucru prin pichetare, folosind un cod de culori dacă este necesar. Planificați o distanță de 6 până la 10 metri între copacii-ancoră.

Poziționați toate celelalte specii pe baza a doi factori: (1) potențialul umbros generat de copacii-ancoră și (2) nevoile lor specifice în ceea ce privește umbra și concurența pentru resurse.

05

Pregătirea pământului

Pregătirea pământului este probabil cel mai critic pas din proces. În zonele dens populate, unde terenul va fi probabil marginal și degradat, pregătirea pământului va necesita un efort considerabil. Tratați acest pas cu cea mai mare grijă. Pregătirea pământului va necesita o cantitate masivă de material (până la 40kg/m^2) și va reprezenta o parte considerabilă din investiția totală. Scopul dumneavoastră va fi să replicați într-un interval de timp foarte scurt ceea ce o pădure naturală are nevoie de decenii sau chiar secole pentru a produce: o combinație de humus (materie organică descompusă, negricioasă) acoperită de un strat de material vegetal nedescompus, bogat în lignină. (Lignina este o componentă a lemnului care hrănește ciupercile, care la rândul lor sunt responsabile de procesul de humificare.)

În mod ideal, întreaga suprafață a viitoarei micro-păduri ar trebui să fie acoperită cu un strat de (1) compost bogat în humus sau bălegar de animale descompus și (2) compost (frunze uscate, așternut de animale, așchii de scoarță, așchii de lemn, rumeguș, turbă de nucă de cocos, turbă de sphagnum, pură sau combinată).

Acest strat ar trebui să aibă o grosime de 10-30 cm. Echilibrați pH-ul cu o bună aprovizionare cu calcar sau pulbere de dolomită, în special dacă subsolul este acid. Odată pus la loc, înmuiați compostul cu apă și bălegar lichid și lăsați-l să umezească și să înmoaie solul timp de două săptămâni.

06 Săparea gropii

Săpați gropi cubice pentru copacii-ancoră. Dimensiunile ar trebui să fie de 30-60 cm. Umpleți aceste gropi cu compost sau bălegar fermentat amestecat cu calcar sau pulbere de dolomită. Săpați gropi mai mici pentru celelalte specii de plante. Pregătiți-le în același mod ca gropile pentru copacii-ancoră.

În zonele muntoase sau regiunile în care înghețul vine devreme, s-ar putea să doriți să săpați gropile în timpul verii și să le umpleți cu compost. Acest lucru este pentru a evita să fiți nevoiți să săpați gropi în solul dur, înghețat.

07 Plantarea

În climatele temperate și montane, cel mai bun sezon de plantare este toamna. Folosiți puieți de copaci de bună calitate, turgidi (plin de lichid) și latenți (fără frunze). Puteți planta și primăvara, deși puieții ar putea necesita mai multă îngrijire.

În mediile tropicale, cel mai bun sezon de plantare este începutul perioadei musonului sau al sezonului ploios.

Folosiți numai puieți de copaci de cea mai bună calitate și asigurați-vă că nu prezintă semne de boală, dăunători, deficiență de nutrienți, stres hidric sau rădăcini principale îndoite.

Îndepărtați cu grijă cutiile de creștere a puieților chiar înainte de plantare. Aruncați aceste deșeuri în mod corespunzător.

După ce ați plantat copacii-ancoră, compactați sau călcați substratul pentru a evita bulele de aer, care pot fi letale pentru rădăcinile copacilor. Adăugați un strat suplimentar de compost, cu o grosime de aproximativ 5 cm, deasupra. Udați din abundență. Apoi, plantați speciile mai mici conform planului dumneavoastră. Compactați, adăugați un strat de compost și udați bine.

Vă recomandăm să plantați un amestec de balegar proaspăt sau culturi de acoperire, făcute din iarbă și specii de leguminoase, între puieții proaspăt plantați. Acestea vor acoperi solul, vor preveni deshidratarea de către soare, vor preveni sterilizarea de către razele ultraviolete (UV), vor stimula viața biologică a solului, vor fixa azotul și vor ajuta absorbția carbonului în rețeaua lor de rădăcini.

Puieții de pomi fructiferi au de obicei nevoie de cel puțin doi-trei ani pentru a începe să dea roade. Ei tind să fie mai mari decât omologii lor indigeni sau medicinali. Pomii fructiferi au randament mic și tind să crească mai puțin agresiv.

08 Biodiversitatea animală

O micro-pădure nu este doar un habitat vegetal. Este și un refugiu pentru o gamă largă de animale, atât nevertebrate, cât și vertebrate.

Hotelurile pentru insecte (numite și condominii pentru insecte), cuiburile de păsări și iazuri mici sunt ideale pentru a stimula colonizarea micro-pădurii. Ele permit zeci de specii să se mute și să contribuie la biodiversitate.

09 Întreținere

Primii trei ani de după plantare sunt critici.

În primii trei ani de după plantarea micro-pădurii, întreținerea va consta în principal în irigare și adăugarea de compost.

De asemenea, va trebui ocazional să înlocuiți copacii uscați, chiar dacă rata de supraviețuire a copacilor într-o micro-pădure este de obicei foarte mare, în jur de 80%.

Lăsați toată materia organică uscată în micro-pădure, deoarece aceasta va contribui la un strat superior de sol bogat în humus.

Țineți cont de faptul că unele specii ar putea fi oarecum invazive.

Când se întâmplă acest lucru, curățați rațional și cu grijă, lăsând crengile și frunzele să se descompună pe sol. Invaziile de dăunători și aparițiile de boli sunt rare. Biodiversitatea extremă a micro-pădurii asigură că acestea nu provoacă prea multe daune.

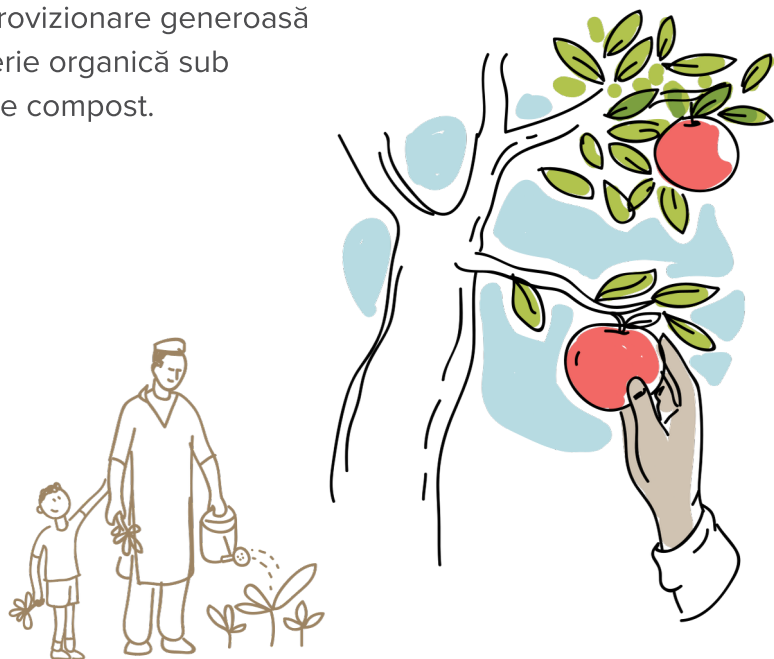
În majoritatea cazurilor, după trei ani de întreținere și îngrijire bună, micro-pădurea nu va mai necesita intervenții suplimentare. Singura excepție de la aceasta va fi ajutarea pădurii să se extindă!

10 Recoltare

Micro-pădurile implementate de Fundația Aga Khan au multe plante comestibile și medicinale. Prin urmare, recoltarea face și ea parte din proces.

Recoltarea ar trebui efectuată în mod responsabil. Recomandăm implicarea copiilor și tinerilor sub supravegherea adulților în procesul de recoltare. Ei vor învăța diverse lecții de viață importante. Recoltarea va duce la o anumită extracție de nutrienți și carbon din micro-pădure. Pentru a menține sănătatea pământului și a maximiza productivitatea micro-pădurii, asigurați-vă că compensați acest lucru cu o aprovizionare generoasă cu materie organică sub formă de compost.

PEPINIERA

Puteți cumpăra puieți dintr-o pepinieră comercială sau puteți să vă înființați propria pepinieră. Dacă intenționați să vă înființați propria pepinieră pentru a produce puieți sau copăcei obținuți din semănat, butășire sau marcotaj, asigurați-vă că:

- Folosiți numai semințe proaspete de cea mai bună calitate.
- Le rupeți latența folosind tratamentul fizic adecvat (căldură de la apă clocotită sau foc, sau scarificare) sau chimic (acid clorhidric, apoi înmuiere în apă).
- Plantați puieții, butașii și copăceii marcotați în recipiente bine drenate, care sunt fie reutilizabile, fie biodegradabile și conțin un amestec echilibrat: 1/3 lut, 1/3 nisip și 1/3 compost sau humus.
- Udați regulat.
- În funcție de specie și de climă, păstrați-i pe toți în pepinieră între trei luni și trei ani.
- Folosiți numai cei mai sănătoși puieți tineri pentru a planta micro-pădurea.

THE
LEARNING
HUB

akflearninghub.org

**Learn anytime,
anywhere, for free.**

